

NĂDEJDEA

Există o nădejde nu-n viața de acum
Ci-n viața ce începe cu cel din urmă drum
Când las în urmă totul pe-acest pământ străin
Și te îndrepti spre țara în care nu-i suspin
Când totu-n jur se surpă și totul pare greu
Aceasta te ridică nădejdea-n Dumnezeu.

Poți să continui lupta oricât ar fi de grea
A Lui e biruința, te-ncrede-n dreapta Sa
A Lui e tot ce este și-n cer și pe pământ
Dușmanul doar răcnește, demult a fost înfrânt
La Golgota, pe cruce, când Domnul S-a jertfit
Ca noi s-avem iertare, pentru că ne-a iubit.

Doar El poate da pace și liniște-n furtuni
Putere-n slăbiciune, comori în cer s-aduni
Doar El ne dă nădejdea, nu pentru aici ș-acum
Nădejdea Lui nu-nșală, nu pierde nicidecum
Prin ea m-avânt spre țință având supremul țel
S-ajung la întâlnirea, la nunta cea din cer.

Rodica Pașca

Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire
pentru toți oamenii, a fost arătat și ne învață s-o
rupem cu păgânătatea și cu poftele lumesti și să
trăim în veacul de acum cu cumpătare, dreptate
și evlavie, așteptând fericita noastră nădejde și
arățarea slavei marelui nostru Dumnezeu și
Mântuitor Isus Hristos. (Tit 2:11-13)

Biserica Creștină Baptistă
"BIRUINȚA"

lefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Mihaela Chereji
Tehnoredactare: Dan Matei, Roxana Modoc

An XIX, Nr. 937 din 11 noiembrie 2018

EDITORIAL

Pastor Daniel Chereji

DIN CUPRINS:

pag. 3 **Suveranitatea Domnului...**

**„Fiți împlinatori ai Cuvântului, nu
numai ascultători, înșelându-vă
singuri.”
(Iacov 1:22)**

Vorbirea voastră

să fie totdeauna cu har,
dreasă cu sare,

ca să știți cum trebuie să răspundeți
fiecăruia.

(Coloseni 4:6)

SĂBII SAU MEDICAMENTE

„Cine vorbește în chip ușuratic, ră-
nește ca străpungerea unei săbii, dar
limba înțelepților aduce vindecare.”

(Proverbe 12:18)

Cu toții am ajuns să aflăm la un mo-
ment dat că vorbele nu sunt nicidecum
inofensive. Cuvintele pe care le adresăm
semenilor pot acționa asupra lor aseme-
nea străpungerii unei săbii, sau dimpo-
trivă, sunt aducătoare de vindecare.

Atunci când vorbim fără să gândim, fără
să ne pese de efectul cuvintelor noastre
sau suntem mânați de ură și răutate, ceea
ce spunem va lovi, răni și sfâșia, chiar
mai mult decât ne închipuim.

Nu este de mirare că de prea multe
ori de pe urma disputelor verbale sau
interpelării cuiva, sufletele arată răvășite
și bătute, chiar dacă s-au folosit numai
cuvinte.

A vorbi în chip ușuratic înseamnă să
nu cântărești absolut deloc efectul pe
care îl vor produce cuvintele tale și ce
fel de consecințe vor avea asupra celor
căroră le-au fost adresate.

Omul care vorbește într-un chip
ușuratic este insensibil și nepăsător față
de sentimentele celor din jurul lui și cel
mai probabil, modul în care vorbește
ilustrează realitatea cu privire la ce fel
de caracter are.

Când inima unui om este înnoită de
Dumnezeu, curățată prin sângele lui Isus
Cristos și locuită de Duhul Sfânt,
aceasta va fi plină de iu-

bire, bunătate, delicatețe și preocupare față de gândurile care se nasc în ea, precum și de felul în care rostește cuvintele, indiferent de starea de spirit, de adevărul pe care-l enunță, de câtă dreptate are sau dacă mustră ori ceartă.

Oare de ce atunci când stai de vorbă cu unii oameni, sufletul rămâne atât de răvășit, rănit și pustiu? Tocmai pentru că aceștia își permit să folosească vorbele într-un fel ușuratic, fără să aibă în vedere că ceea ce spun va acționa ca străpungerea unei săbii.

De cealaltă parte, există categoria înțelepților, oameni care au dobândit înțelepciunea care vine sus, oameni care au învățat de la Domnul Isus Cristos și își folosesc limba întotdeauna pentru a aduce vindecare.

Cuvintele lor, chiar și atunci când

mustră, sunt pline de dragoste, îmbrăcate în bunătate, spuse cu scopul de a corecta, zidi, întări și mângâia, nicidecum de a lăsa prăpăd în urmă.

Este bine să ne cercetăm și să ne întrebăm fiecare ce lăsăm în urma noastră și ce fel de efecte au cuvintele spuse celor care ne-au fost parteneri de dialog.

Cine are inima renăscută, se adapă din Cuvântul lui Dumnezeu, copiază caracterul lui Cristos, își iubește semenii cu o dragoste sfântă și îi pasă ce urme rămân în sufletele celor din jur după ce a vorbit cu ei, va gândi, va trăi și va vorbi în așa fel încât în orice situație cuvintele lui să aducă vindecare.

pastor Daniel Chereji

„Lăudați pe Domnul, toate neamurile, lăudați-L, toate popoarele! Căci mare este bunătatea Lui față de noi, și credincioșia Lui ține în veci. Lăudați pe Domnul!” (Psalmi 117:1-2)

Ne apropiem de un nou sfârșit de an, de necrezut... timpul a zburat și parcă ieri sărbătoream Crăciunul. A fost un an frumos, un an binecuvântat. Am avut parte de bucurii și Îi mulțumesc Domnului pentru tot ce mi-a dăruit, pentru modul în care m-a ținut și mă ține în continuare în

mâna Sa atotputernică și pentru faptul că El este Cel care pune pace în sufletul meu mereu și este liniștea în furtuni. Slăvit să fie El pentru credincioșia Lui, pentru dragostea pe care o revărsă peste noi și pentru bunătatea Lui nemărginită.

Cu adevărat pot să afirm că „iubirea Lui e mult prea mare în vorbe s-o descriu, mai sus de orice stea răsare, și-n adâncimi o pot găsi.”

Roxana Modoc

SUVERANITATEA DOMNULUI ȘI VIAȚA OMULUI

„Tu întorci pe oameni în țărână și zici: „Întoarceți-vă fiii oamenilor!” Căci înaintea Ta, o mie de ani sunt ca ziua de ieri, care a trecut și ca o strajă din noapte. Îi măhuri, ca un vis: dimineța, sunt ca iarba, care încolțește iarăși: înflorește dimineța și crește, iar seara este tăiată și se usucă.” (Psalmul 90:3-6)

Suveranitatea lui Dumnezeu înseamnă, înainte de orice, puterea și dreptul Său absolut de a decide supra vieții și morții oricărei ființe pe care El Însuși a adus-o în existență. Cu alte cuvinte, Dumnezeu este Stăpân absolut peste toate lucrurile și nimeni și nimic din afara ființei Sale nu poate decide și nu-L poate obliga în vreun fel să facă altfel decât El Însuși crede și decide că este necesar.

Când înțelegi cum se cuvine suveranitatea lui Dumnezeu peste toată creația și peste toată istoria trecută, prezentă și viitoare a acestei lumi, îți dai seama imediat că toate pretențiile arogante ale unor oameni, care se cred proprii lor stăpâni (uneori și ai altora) și vor să stăpânească și peste lumea lui Dumnezeu, nu sunt decât niște biete țâfne, niște dovezi ale propriilor lor limite în cunoaștere și înțelepciune.

Cu siguranță că cel mai clar mod al Domnului de a-Și exprima suveranitatea Sa absolută o găsim la crucea Golgotei, locul unde diavolul și oamenii, în aroganță, răutatea și răzvrătirea lor fățișă, își imaginau că L-au învins și L-au umilit pe Dumnezeul Cel Atotputernic; iar ei habar n-aveau că nu făceau altceva decât să-I împlinescă planurile Sale desăvârșite.

De aceea, chiar înainte de moartea Sa, Domnul Isus spunea lămurit:

„Tatăl Mă iubește, pentru că Îmi dau viața, ca iarăși s-o iau. Nimeni nu Mi-o

ia cu sila, ci o dau Eu de la Mine. Am putere s-o dau și am putere s-o iau iarăși: aceasta este porunca pe care am primit-o de la Tatăl Meu.” (Ioan 10:17-18)

Această putere nemărginită manifestată în suveranitatea absolută a lui Dumnezeu este garanția ocrotirii noastre, tocmai fiindcă viața noastră nu depinde de nimeni altcineva, afară de Cel care ne-a dăruit-o, iar Cel care ne-a dăruit-o ne-o garantează prin chiar cuvintele Sale:

„Adevărat, adevărat vă spun, că vine ceasul și acum a și venit, când cei morți vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și cei ce-l vor asculta, vor învia. Căci, după cum Tatăl are viața în Sine, tot așa a dat și Fiului să aibă viața în Sine.” (Ioan 5:25-26)

Și ce încurajare mai mare ar putea exista pentru un copil al Domnului decât aceea că Dumnezeu Însuși, Cel ce are drept de Suveran, de Stăpân absolut asupra vieții și al morții ne garantează, prin Cuvântul Său, viața veșnică și ocrotirea Sa veșnică?

Claudiu Lupu